

Begrundelse

Der henvises til artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 7. marts 1996.

Svar (18/3 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Indfødsretslovens § 7 har følgende ordlyd:

»Dansk indfødsret fortabes af

1. den, som erhverver fremmed statsborgerret efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke,
2. den, som erhverver fremmed statsborgerret ved at indtræde i offentlig tjeneste i et andet land,
3. ugift barn under 18 år, som bliver fremmed statsborger derved, at en af dets forældre, som har forældremyndigheden eller del i denne, erhverver fremmed statsborgerret på den foran under nr. 1 eller 2 angivne måde, medmindre den anden af dets forældre vedbliver at være dansk og ligeledes har del i forældremyndigheden.«

Efter bestemmelsen i § 7, nr. 1, fortabes dansk indfødsret således automatisk af personer, der erhverver fremmed statsborgerret efter ansøgning eller efter at have givet udtrykkeligt samtykke til erhvervelse af fremmed statsborgerret.

En dansk statsborger kan ved erhvervelse af fremmed statsborgerret kun bevare sin danske indfødsret, hvis den pågældende automatisk har erhvervet det fremmede statsborgerskab. Dette kan være tilfældet ved f.eks. indgåelse af ægteskab med en udlænding.

I den konkrete sag, der er henvist til i begrundelsen for spørgsmålet, er der tale om en person, der ved lov nr. 916 af 25. november 1992 om indfødsrets meddelelse erhvervede dansk indfødsret på betingelse af, at han blev løst fra sit egyptiske statsborgerskab.

Da den pågældende indgav dokumentation for, at han var blevet løst fra sit egyptiske statsborgerskab, meddeltes han dansk indfødsret med virkning fra den 2. december 1992.

Justitsministeriet vil på baggrund af de nu fremkomne oplysninger foretage en undersøgelse af, hvorvidt den pågældende har generhvervet sit egyptiske statsborgerskab efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke. Hvis dette er tilfældet, vil Justitsministeriet i overensstemmelse med ministeriets praksis meddele

den pågældende, at han i medfør af indfødsretslovens § 7, nr. 1, har fortabt sin danske indfødsret.

Spm. nr. S 1636

Til justitsministeren (8/3 96) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren oplyse, hvad årsagen er til, at kriminalforsorgen har givet Egeborg Behandlingscenter afslag på et tilbud om et narckoafvænningsprogram i Vridsløselille Statsfængsel?«

Svar (18/3 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst følgende:

Ved skrivelse af 27. oktober 1995 fremsendte Statsfængslet i Vridsløselille en indstilling til direktoratet om etablering af et samarbejde med Egeborg Behandlingscenter vedrørende et narckoafvænningsprogram i statsfængslet.

Det fremgik blandt andet af indstillingen, at tanken er, at der på en afdeling i statsfængslet i en forsøgsperiode skal iværksættes et narkobehandlingsprogram, som skal følge de principper, der gælder for behandlingen på Egeborg Behandlingscenter, dog således at behandlings tiltagene ikke må stride mod de gældende regler for de indsatte. Egeborg Behandlingscenter vil i en forsøgsperiode uden udgift for kriminalforsorgen knytte tre af dets behandlere til den pågældende afdeling, således at disse sammen med personale fra statsfængslet kan gennemføre behandlingen. Sager vedrørende den indsatte mulighed for udgang, prøveløsladelse, besøg, besiddelse af effekter og brevveksling m.v. skal som udgangspunkt (med den indsatte samtykke) behandles i et samarbejde mellem fængslets personale og behandlerne fra Egeborg.

De indsatte deltagelse i behandlingen skal være frivillig, således at de på ethvert tidspunkt vil kunne afbryde denne og blive overført til en anden afdeling.

Det fremgik endelig af statsfængslets indstilling, at der skal ske en statistisk opfølgning af forsøget.